

Cynkuš (și: *cinkúš*) s.m. „carîmb”. Din rom. dial. *țincúș*(ă) „id.” (17, 10; 65, 23; 73, I, 245 și, mai ales, 95, 76; cf. 72, II 209). Sursa poloneză (*cienkusz*) este, fonetic, mai puțin probabilă.

Čubérka s.f. „găleată pentru lături (la stîină și, îndeosebi, în gospodărie)” — în alte graiuri huțule: „putină de muls vacile” /30, IV, 474; tot aici. 426: *ceberka* „vas de metal” — fără localizare/. Din rom. *ciubăr* (cf. 10, 277- Mold., Trans. -Carpați (sau, poate, chiar din rom. *ciubărcă* „putină mare de lemn” (CV, II, 2, 31-Gorj, apud 77, 229), prin apropiere de *cebér* „vadră mare de lemn” /30, IV, 426/ (< pol., nu din rom., ca în /38, 260). Cf. [88, 10]. In v. M.: și ca poreclă batjocoritoare de femei.

Flojéra s.f. „fluier lung ciobănesc” (der., dim.; *flojérka* „fluier obișnuit”). Din v. rom. dial. *fluiără* /94, 142; 27, 141; 88, 15/.

Gelétka s.f. 1° „vas de lemn pentru produse”; 2° „unitate de capacitate pentru diverse produse (dar nu și pentru lapte)”. Derivat propriu din *geléta* (neuzitat în v. M. la alți huțuli- da: 89, 148) < rom. *găleată* /94, 144; 6, 12; 67, IX, 818/.

Gl'eg s.m. 1° „cheag”; 2° „(fig.) spermă” (ca și alte graiuri: procuțiene, de stepă- /44, 242/). Variante și derivate în /94, 153-4; 7, h. 94/. Adăugăm, din v. M.: *gliǵiŭka* „cheagornită”¹; *gl'ýǵiti* (*moloko*) „a închea (laptele)” și *gl'ička* „tăuier”. Localizarea din /94/ trebuie extinsă și la graiurile sud-estice, de stepă (din reg. Xerson, Odessa etc.), ca și la cele de pe Nistrul mijlociu și inferior /8, 167; 82, 178; 79, 44/, graiuri ai căror purtători s-au ocupat, mai mult sau mai puțin, cu oieritul. Din v. rom. *cl'ag* /94; 88, 11; 89, 148; 67, IX, 843/. Opinia din /44, 242/ este neîntemeiată. Despre greutatea de a data împrumutul: /19, 414; 23/.

Hyrzýb s.m. „cerc de lemn împletit cu sîrmă în ochiuri, care se pune în putină, sub sădila”. Din rom. *hîrzób* „id.” (1, II, p. I, 374; 65, 14; 17, 18; 48, I, h. 274; 95, 41 ș.a.). Facultativ, în raport cu termenul propriu: *cidýlo*.

Káča s.f. „cață” — eliminat azi de sinonimele, proprii: *kl'úka*, *žérka*². Din rom. *căță* /94, 151-2/³.

Kawúš s.m. „vas în formă de lingură, cu multiple întrebuițări” (v. și /45, 100/). Din rom. *căuș*, dial. *cauș* (cf. /18, 129/)⁴. In v. M.: și ca supranume masculin.

Klýmpuš s.m. 1° „dop la bărbîntă”; 2° „(fig. și iron.) țînc, pitic”. Din rom. *clempúș* (cf. [18, 157; 10, 291]). Pentru 1° cf. [88, 11], unde se pleacă însă de la rom. *sclimpuș*.

Kófa s.f. „vas mic de lemn, pentru păstrat brînză, lapte”; în alte graiuri carpatice (huțule): „căniță pentru apă” /30, II, 294/.

Din rom. *cófa* (/10, 304-5/) /88, 10; 27, 133: aici și paralele „balcanice”; cf., însă, 1, I, p. II, 635-6/. Ca împrumut din daco-română (cf. și arom.

¹ Cf. (65, 14).

² Inf.: în satele lor nu există termenul și nici obiectul. Doar II își amintește, din bătrîni, că odinioară obiectul cu acest nume era folosit de hoți, care prindeau și scoteau cu el noaptea oile din coșar; ciobanii mînuiau și mînuiesc *bota* (v. mai sus).

³ Cf. ([3, II, h. 395, pct. 365: „Aveau ciobanii mai de mult”).

⁴ Și ucr. *kavúk* „săculeț” — din graiurile carpatice — [30, II, 205] < rom. *căuc*. Pentru rom. *căuș* și *căuc* v. ([1, I, p. II, 222-3, 221]) Pentru ucr. *kivš* v. [30, II, 242]. În [88, 10] chiar *kowsz* e dat la cuvinte românești, ceea ce, însă, e mai puțin probabil.